

større, meget større åbenhed og at vores bud er et perspektiv, der ikke alene handler om det formelle medlemskab, men også handler om et perspektiv, som befolkningerne kan føle sig tryggede i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Nyrup Rasmussen, om det ikke er fornuftigt, at regeringen fremlægger en Øststøttestrategi, som rækker frem mod Østudvidelsen, og om det ikke også er fornuftigt, at det er udbetaling, vi koncentrerer os om, idet den tilsagnsramme, som hr. Poul Nyrup Rasmussen med rette henviser til, jo var en ramme, som typisk strakte over mange år, og at det også er derfor, vi kan fastholde udbetalingerne på endda et lidt højere niveau end i 2001.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Se, nu hjælper det selvfølgelig, når hr. Poul Nyrup Rasmussen fortæller, hvad det er, hr. Henrik Dam Kristensen mener med sit spørgsmål.

Men det, jeg vil sige, er, at nu har jeg forstået det sådan på hr. Poul Nyrup Rasmussen, at man skal lytte til både ansøgerlandene og de gamle lande og prøve ud fra det at skabe et kompromis og finde ud af, hvad mulighederne er, og når vi så kommer hen sidst på året, ville det da være fint, om fødevarerministrene i fællesskab ligesom kunne strikke et stykke papir sammen. Det er vi alle enige om, men jeg håber nu, at jeg forstået det rigtigt, at det var sådan, hr. Henrik Dam Kristensen mente det. Er det rigtigt forstået?

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Poul Nyrup Rasmussen ønsker en fremadrettet debat om EU, og det er vi, som jeg sagde, fuldstændig enige i i Venstre.

Vedrørende folkeafstemninger har Venstre i snart lang tid sagt, at vi ønsker, at der skal finde folkeafstemning sted i Danmark, når der er gået en rum tid.

Så er det sådan, at ude i den store verden er der en stigende interesse også for Danmark og vores folkeafstemninger, formentlig fordi vi snart skal have formandskabet for EU. Derfor har europaministeren for nylig også sagt det samme på engelsk; han har nemlig sagt, at vi »in a due time« skal have folkeafstemninger.

Men hvad er det, Socialdemokratiet vil på det her område? Når man kritiserer os for ikke at tage stilling, hvornår ønsker Socialdemokratiet så at tage stilling?

Så vil jeg gerne igen spørge vedrørende landbrugsreformer: Agter Socialdemokratiet at stille forslag om, at vi skal lægge op til landbrugsreformer nu midt under udvidelsesforhandlingen?

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Først må jeg sige til fru Tina Nedergaard, at kendsgerningen er jo, at Øststøtten, når det gælder fremtidige beslutninger, skæres ned til en tredjedel. Sagens rette sammenhæng indrømmes af finansministeren i et svar på spørgsmål nr. S 1903 til fru Pernille Blach Hansen, hvor det bekræftes, at til SR-regeringens forslag om ny Øststøttemidler på 1,4 mia. kr. i 2002 svarer VK-regeringens 1,1 mia. kr. sammenlagt i årene 2002 og 2003.

Nu får vi lejlighed til senere at diskutere detaljerne, men jeg synes ikke, vi i dag skal snyde befolkningen ved at sige, at alt det, SR-regeringen under min ledelse har besluttet for årene fremover, ser meget godt ud, uden samtidig at oplyse befolkningen om, at det, VK-regeringen har ansvaret for, rent faktisk indebærer en nedskæring, som det også er fremgået af de tal, jeg just har refereret til, og som regeringen selv ved finansministeren har bekræftet.

Til hr. Jens Kirk må jeg sige, at det, hr. Henrik Dam Kristensen og jeg selv har givet udtryk for ved flere lejligheder, er jo netop, at vi ikke skal stille os i vejen for udvidelsen med en landbrugsreform; det er vi begge enige om. Men vi skal da ikke forsømme muligheden for at udnytte den kommende midtvejsvurdering af Agenda 2000 offensivt. Regeringen bør sætte sig ambitiøse mål for topmødet i København på dette punkt. Det bør være muligt – det er det, vi siger – at gøre forsøg på at nå frem til en aftale om principperne og processen videre frem til en reform af landbrugspolitikken. Det er det, der er den grundlæggende pointe.

Til fru Charlotte Antonsen: Det, jeg siger i dag, er, at jeg synes, det er forkert at indsnævre eksempelvis diskussionen om vores asylpolitik i Danmark til alene et dansk anliggende. Og jeg synes, vi skal benytte det danske formandskab til i en bredere sammenhæng at diskutere, om Danmark er tjent med dette forbehold og de øvrige forbehold. Socialdemokratiet er klar til at